

Sygn. akt I C upr 591/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny

Przewodniczący: SSR Aneta Kurdubska

Protokolant: sekr. sądowy Agnieszka Woźniak-Wiliszewska

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2017 r. we Włocławku

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G.
przeciwko B. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej B. S. na rzecz powoda B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. kwotę 958,63 zł (dziewięćset pięćdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt trzy grosze), którą to kwotę rozkłada na 19 (dziewiętnaście) rat w tym: 18 rat po 50zł i 19 rata w wysokości 58,63zł płatnych do 28 każdego miesiąca, począwszy od miesiąca po uprawomocnienia się orzeczenia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

2. zasądza od pozwanej B. S. na rzecz powoda B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. odsetki za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie - od kwoty 1.108,63zł za okres od dnia 26 października 2016r. do dnia 03 listopada 2016r.

- od kwoty 1.008,63zł za okres od dnia 04 listopada 2016r. do dnia 20 listopada 2016r.

3. nie obciąża pozwanej B. S. kosztami postępowania poniesionymi w sprawie przez powoda;

4. zasądza na rzecz radcy prawnego G. P. od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego we Włocławku kwotę 442,80zł (czteryście czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy) (uwzględniając należny podatek od towarów i usług w wysokości 82,80zł), tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej B. S. z urzędu.

Sygn. akt C - upr 591/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 października 2016 r. powód wniósł o zasądzenie od pozwanej B. S. kwoty 1108,63 zł z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie oraz zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pisma wskazał, iż pozwana zawarła z (...) SA w dniu 19 czerwca 2007 r. umowę kredytu ratalnego. Wobec braku spłaty wierzytelności wierzytelność została sprzedana na rzecz powoda w dniu 31 maja 2011 r. W dniu 29 sierpnia 2012 r. powód zawarł z pozwaną porozumienie. Na skutek nieterminowej spłaty zobowiązania wierzytelność z tytułu porozumienia z dniem 7 października 2014 r. została postawiona w stan natychmiastowej wykonalności. Na kwotę dochodzona pozwem składa się należność główna w wysokości 935,25 zł, odsetki w wysokości 13,85 zł i koszty w wysokości 159,53 zł.

W dniu 3 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny wydał nakaz zapłaty, w którym nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powoda w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty kwotę 1108,63 zł wraz z umownymi odsetkami za opóźnienie równymi dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 26 października do dnia zapłaty oraz kwotę 294,50 zł tytułem kosztów postępowania.

Od nakazu zapłaty sprzeciw wniosła pozwana, wnosząc o pomoc pełn. z urzędu i z ostrożności procesowej podnosząc zarzut przedawnienia..

Pismem z dnia 09 czerwca 2017 r. pełn. powoda ograniczył powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 958,63 zł z odsetkami za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 21 listopada 2016 r. do dnia zapłaty wraz z odsetkami za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie: od kwoty 1108,63 zł od dnia 26 października 2016 r. do 3 listopada 2016 r. i od kwoty 1008,63 zł od dnia 4 listopada 2011 r. do 20 listopada 2016 r. oraz zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego

Na rozprawie w dniu 10 lipca 2017 r. pełn. pozwanej uznał powództwo w całości. Jednocześnie wniósł o rozłożenie kwoty 958,33 na raty w wysokości po 50 zł każda, płatnych do 28 każdego miesiąca, nieobciążanie pozwanej kosztami strony przeciwnej i zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu, które nie zostały zaspokojone.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 czerwca 2007 r. pozwana B. S. zawarła z (...) Bankiem S.A. w W. umowę kredytu na zakup kuchenki gazowej I. w kwocie 1390 zł. Spłata kredytu miała nastąpić w 24 ratach po 78,66 zł.

Dowód: umowa nr (...) - k. 12-13

Dnia 26 kwietnia 2011 r. pomiędzy powodem a (...) Bankiem S.A. w (...) doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności, w tym między innymi wierzytelności przysługującej wobec B. S..

Dowód: wyciąg z umowy przelewu wierzytelności - k.15-15v, wyciąg z załącznika - k. 11, aneks do umowy cesji - k. 14

Pismem z dnia 26 września 2011 r. pozwana została powiadomiona o dokonanym przelewie wierzytelności.

Dowód: zawiadomienie o przelewie - k. 69

Dnia 29 sierpnia 2012 r. pozwana zawarła z powodem porozumienie dotyczące spłaty zadłużenia. Ustalono, iż łączna kwota do zapłaty na dzień podpisania porozumienia wynosi 1.796,13 zł. Pozwana w całości uznała swój dług. W porozumieniu szczegółowo wskazano co składa się na kwotę 1796,13 zł. tj. kapitał, odsetki umowne, koszty, odsetki od kosztów, koszty postępowania egzekucyjnego i sądowego, koszty porozumienia i prowizja. Ustalono, iż kwota zadłużenia spłacana będzie w co miesięcznych ratach po 39,80 zł - 63 rata i 64 rata w wysokości 39,72 zł.

Dowód: porozumienie z 29.08.2012 r. - k. 70-71

Pozwana przez pewien okres spłacała raty z porozumienia. Po pewnym czasie zaprzestała regulować raty. Powód wysłał do pozwanej upomnienie na następnie ostateczne wezwanie do uregulowania zaległości.

Dowód: upomnienie - 73, ostateczne wezwanie do zapłaty zaległości - k. 74

Pozwana po zawarciu porozumienia wpłacała nieregularnie w 2012, 2013, 2015 i 2016 r. na rzecz powoda kwoty od 30 zł do 100 zł. W dniu 3 listopada 2016 r. wpłaciła 100 zł a w dniu 20 listopada 2016 r. wpłaciła 50 zł.

Okoliczność bezsporna

Pozwana wynajmuje mieszkanie. Czynnosc za mieszkanie wynosi 250 zł, ale posiada dofinansowanie w wysokości 150 zł. Za energię płaci 250 zł a za tv 80 zł. Pozwana choruje na nadciśnienie tętnicze oraz zwyrodnienie stawów kręgosłupa

i kolan. Leczy się również kardiologicznie. Na leki miesięcznie wydaje od 160 do 180 zł. Ma skierowanie na zabieg ortopedyczny. Porusza się o kulach. W utrzymaniu pomaga jej rodzina. Posiada orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym z orzeczeniem o niezdolności do pracy. Utrzymuje się z zasiłku stałego dla osoby samotnie gospodarującej w wysokości około 600 zł. Wpłat na rzecz powoda dokonywała z bieżących oszczędności.

Dowód: karata informacyjna leczenia szpitalnego - k. 44, 46, 49 orzeczenie o niepełnosprawności - k. 47, przesłuchanie pozwanej - k. 84v

Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności faktyczne, na których powód oparł swoje żądanie były bezsporne. Pozwana nie kwestionowała istnienia oraz wysokości zobowiązania w stosunku do powoda. Przyznała, iż zaciągnęła kredyt na zakup towaru w ramach sprzedaży ratalnej.

Wobec powyższego Sąd przyjął za prawdziwe twierdzenia powoda co do okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie.

Powództwo powoda było zasadne.

Podstawa prawna i faktyczna powództwa nie budziła wątpliwości.

W realiach niniejszej sprawy podkreślić należy, że zgodnie z treścią art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Za fakty uznaje się w praktyce fakty wskazane przez jedną stronę postępowania i potwierdzone, jako zgodne z prawdą, przez jego drugą stronę w drodze wyraźnego oświadczenia wiedzy. Przyznanie faktu sprowadza się zatem do złożenia oświadczenia wiedzy strony, że twierdzenia jej przeciwnika odpowiadają rzeczywistości.

W niniejszym procesie pozwana przyznała, iż doszło do zawarcia umowy kredytu pomiędzy nią a poprzednim wierzycielem i nie uchyla się od spłaty wynikającego z tej umowy zadłużenia. Wniosła jedynie o rozłożenia świadczenia na raty. Fakt przyznania, wobec potwierdzenia okoliczności dokumentacją załączoną do akt sprawy, nie budził wątpliwości.

Określając podstawę materialnoprawną rozstrzygnięcia wskazać należy, że stosownie do treści art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Powód przedstawiając dowody z dokumentów wykazał zasadność i wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu zawartej z pozwaną umowy kredytu na zakup towarów i usług. Sama pozwana nie zaprzeczyła by zawierała taka umowę. Nie negowała również wysokości roszczenia dochodzonego przez powoda. Podkreślić należy, iż na skutek zawarcia umowy przelewu, wierzytelność przysługująca cedentowi (dotychczasowemu wierzycielowi (...) Bank S.A. w W.) przeszła na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności - powoda).

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że powodowi – jako cesjonariuszowi – przysługuje wymagalna wierzytelność względem B. S., co pozwana na rozprawie, sama potwierdziła.

Zasądzając na rzecz powoda dochodzone świadczenie, Sąd znalazł jednocześnie podstawy do rozłożenia świadczenia na raty w oparciu o przepis 320 k.p.c.

Mając na uwadze trudną sytuację materialną pozwanej i niemożliwość spłaty zadłużenia wobec powoda jednorazowo, sąd na podstawie art. 320 kpc rozłożył zasądzone świadczenie na 19 rat płatnych do 28 każdego miesiąca z tym,

ustaleniem, że 18 rat będzie płatnych po 50 zł a ostatnia 19 rata będzie płatna w kwocie 58,63 zł. Rozłożenie zasądzanego świadczenia na raty albo wyznaczenie odpowiedniego terminu do spełnienia zasądzanego świadczenia jest możliwe tylko "w szczególnie uzasadnionych wypadkach". Takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie. Jedyńm dochodem pozwanej jest stały zasiłek w wysokości około 600 zł. Pozwana jest osoba schorowaną, porusza się o kulach. Wkrótce czeka ją operacja na kolana. Mieszka w tej chwili sama, a zatem koszt utrzymania spoczywa jedynie na niej. Nie może liczyć na pomoc innych. Jedynie okresowo pomagają jej dzieci. Pomimo tak trudnej sytuacji, w miarę możliwości regulowała zadłużenie na rzecz powoda. Ostatnie wpłaty miały miejsce w listopadzie 2016 r.

Podkreślić należy, iż świadczenia wynikające z umów kredytowych zawieranych przez banki nie są wyłączone z możliwości stosowania t.z.w. moratorium sędziowskiego opartego o przepis art. 320 k.p.c. Banki oraz fundusze jako podmioty zajmujące się profesjonalnie obracaniem pieniędzy i uzyskującym z tego tytułu zyski są przygotowane organizacyjnie do oceny ryzyka dokonywanych czynności, w tym ryzyka wynikającego z zawieranych umów kredytowych również z klientem detalicznym. Dlatego na równi ze swoimi kontrahentami powinny ponosić skutki nieprzewidzianych i niezależnych od kredytobiorców zdarzeń mających wpływ na ich zdolność kredytową. Pozwana już po zawarciu umowy kredytowej i po częściowej spłacie kredytu znalazła się w sytuacji w której spełnienie przez nią świadczenia zgodnie z zawartą umową stało się nierealne. Pozwana w 2009 r. uzyskała orzeczenie o niepełnosprawności i stwierdzonej niezdolności do podjęcia zatrudnienia. Od kilku lat choruje i leczy się. Nadto należy zauważyć, iż kredyt został zaciągnięty na zakup kuchenki gazowej, a zatem na zakup przedmiotu niezbędnego w kuchni do przygotowania posiłku, podstawowego. Nie był to przedmiot zbytkowy. W ocenie Sądu interes obu stron przemawia za rozłożeniem dochodzonej należności na raty. Pozwana od otrzymuje stały zasiłek w wysokości około 600 zł. Będzie zatem miała możliwość spłaty zadłużenia wobec powoda, przy rozłożeniu świadczenia na raty. Stwierdzić należy, iż wydłużony okres spłaty zadłużenia nie grozi powodowi pozbawieniem możliwości zaspokojenia, albowiem jednocześnie Sąd zastrzegł, odsetki na wypadek opóźnienia pozwanej w płatności którejkolwiek z rat.

Mając na uwadze zgromadzone w sprawie dowody i wykazanie przez powoda zasadności roszczenia Sąd zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 958,63 zł, którą to kwotę rozłożył na 19 (dziewiętnaście) rat w tym: 18 rat po 50zł i 19 rata w wysokości 58,63zł płatnych do 28 każdego miesiąca, począwszy od miesiąca po uprawomocnienia się orzeczenia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Jednocześnie Sąd zasądził od pozwanej B. S. na rzecz powoda B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. odsetki za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie - od kwoty 1.108,63zł za okres od dnia 26 października 2016r. do dnia 03 listopada 2016r a od kwoty 1.008,63zł za okres od dnia 04 listopada 2016r. do dnia 20 listopada 2016r.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak wyżej.

Przedstawiona sytuacja materialna pozwanej przemawiała za odstąpieniem od ogólnej reguły odpowiedzialności za wynik postępowania, tym bardziej, że postawa pozwanej przyczyniła się do szybkiego zakończenia postępowania. Nadto pozwana dobrowolnie w miarę możliwości regulowała zobowiązanie. Zgodnie z dyspozycją art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Oceniając, więc sytuację materialną i życiową pozwanej przez pryzmat kosztów postępowania w niniejszej sprawie, Sąd doszedł do przekonania, by nie obciążać pozwanej kosztami procesu poniesionymi w sprawie przez powoda. Rozstrzygając w ten sposób Sąd miał na uwadze również sytuację osobistą pozwanej. Pozwana jest osoba schorowaną, lecząca się. Utrzymuje się jedynie z zasiłku stałego. Koszt utrzymania w porównaniu z dochodem pozwanej jest wysoki. Nadto pozwana wydaje około 160-180 na leki. Nadto pozwana nie ma możliwości podjęcia zatrudnienia, albowiem ma orzeczenie o niezdolności do zatrudnienia. Czeka ja również zabieg operacyjny na kolana. Obciążanie pozwanej dodatkowo kosztami postępowania strony przeciwnej, przy zasądzeniu całości dochodzonego roszczenia, może spowodować, iż pozwana w ogóle nie będzie w stanie spłacać swoich

zobowiązań. Nadto postawa pozwanej w trakcie procesu przemawiała za nieobciążaniem jej kosztami postępowania. Pozwana przyznała, iż ma niespłacone zobowiązania i nie zamierza się uchylać od spłaty tego zadłużenia.

Pozwana w sprawie reprezentowana była przez pełnomocnika z urzędu. Na podstawie art. 108 kpc w zw. z par. 6 pkt 2 i par. 4 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu Sąd przyznał radcy prawnemu G. P. od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego we Włocławku kwotę 442,80zł (czteryście czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy) (360 zł plus należny podatek od towarów i usług w wysokości 82,80zł), tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej B. S. z urzędu.